

ת"פ 16723/07/14 - מדינת ישראל נגד נסים אדסון

בית משפט השלום בבאר שבע

28 דצמבר 2014

ת"פ 16723-07-14 מדינת ישראל נ' אדסון(עציר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד זילברמן
נגד
הנאשם
נסים אדסון (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד תורג'מן

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן שאלה פרטיו:

עפ"י האמור באישום הראשון ביום 29.06.14 בסמוך לשעה 21:30 בבאר שבע סחר הנאשם בסם בכך שמכר לצחי לוי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.9 גרם נטו תמורת 100 ₪. באישום זה הורשע הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן בהתאם להוראת סעיף 13 + 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים.

עפ"י האמור באישום השני ביום 25.06.14 סמוך לשעה 21:56 בבאר שבע סיפק הנאשם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל שאינו ידוע למאשימה ללא תמורה. באישום זה הורשע הנאשם בעבירה של אספקת סם בהתאם להוראת סעיף 13 + 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים.

עפ"י האמור באישום השלישי ביום 24.06.14 בסמוך לשעה 12:32 התקשר דוד פרץ אל הנאשם וביקש ממנו "חצי במאה" ובהמשך סיכם הנאשם עם דוד פרץ להיפגש אתו באזור מחסני השוק ברחוב המשחררים. בסמוך לשעה 14:13 התקשר דוד פרץ אל הנאשם ואז הנאשם אמר לו כי ישלח לו חבר עם אופניים ודוד אישר שהוא רואה את החבר. בעשותו כן סייע לאחר לסחור בסם מסוג חשיש במשקל שאינו ידוע למאשימה תמורת 100 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של סיוע לסחר בסמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 13 + 19 א' לפקודת הסמים המסוכנים, יחד עם הוראת סעיף 31 לחוק העונשין.

עפ"י האמור באישום הרביעי ביום 23.06.14 אחר סיפק סם לדוד מרציאנו במשקל שאינו ידוע למאשימה בעוד שהנאשם ידע זאת ולא מנע מן האחר לעשות כן. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של אי מניעת פשע בהתאם להוראת סעיף 262 לחוק העונשין.

במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה לעניין העונש בין הצדדים וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש הפנה לאינטנסיביות של הנאשם בעיסוק בסמים כאשר על פני תקופה של כ-6 ימים היה מעורב במספר עבירות פליליות הנוגעות לסם. התנהגות זו מלמדת על מי שאורח חייו נסוב סביב עבירות אלו. זה הפנה למדיניות המחמירה בה נוקטים בית המשפט שעה שעסקין בעבירות סמים לא כל שכן סחר בסם. כך גם למדיניות ולפיה שיקולי שיקום ונסיבותיו האישיות של הנאשם נסוגים מפני האינטרס של הגנה על בטחון הציבור ובריאותו. זה סבור כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום. בגין האישומים הראשון והשני עתר למתחם עונש הנע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל. באישום השני המתחם נע בין 6 ל-9 חודשים מאסר בפועל ואילו באישום הרביעי עתר למתחם הנע בין מאסר מותנה למאסר קצר עבודות שירות. בגדרי המתחם הפנה לעברו הפלילי הכולל 6 הרשעות קודמות אשר גם אם אין עבירות סמים יש בהן כדי להחמיר בעונשו.

מנגד, ב"כ הנאשם וסבור כי המתחמים להם עתרה המאשימה וכך גם יתרת הטיעונים לעונש אינם רלוונטיים לנאשם ולבתיק דנן. לדבריו, בגדרי עבירות הסחר, אשר אין להקל בהם ראש, העבירות המיוחסות לנאשם הינן ברף הנמוך ביותר מכאן גם יש לגזור עליו עונש מתון. מדובר בסמים שאינן נמנים על הסמים הקטלניים. מדובר בכמויות מזעריות. מדובר בסחר שמבוצע מול אנשים שהינם חלק מהמסגרת החברתית של הנאשם. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר. עברו הפלילי אינו כולל עבירות סמים וזהו מעצרו הראשון בחייו. בגין כל אלה עתר לעונש שלא יעלה על 9 חודשים בפועל. הנאשם מצדו הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו וזה ציין כי לאחר שישתחרר מתכוון להמשיך ולעבוד במחלקת התברואה בעיריית באר שבע. רצונו לפרנס את משפחתו בכבוד.

דין והכרעה

כפתח דבר אציין כי מצאתי לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום. כל אחד מן האישומים בוצע במועד אחר מול אנשים אחרים, בנסיבות שונות וגם אם אלו נעשו בקרבה בזמן הרי שעובר לכל אחד מן המעשים ערך הנאשם את שיקולי "עלות תועלת" ובסופם של דברים בחר לפעול כפי שפעל.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם.

ביחס לגישה המחמירה שיש לנקוט כלפי סוחר סמים ראה דבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12):

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"

עוד ראה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

עוד ראה בעניין זה רע"פ 2557/12 תמם פרדי נ' מדינת ישראל (5.4.13), פסקה ו' לפסק דינו של כב' השו' רובינשטיין:

"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: "חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק' (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, פ"ד נא(3) 769, 787 השופט כתארו אז - מ' חשין)" (רע"פ 1720/11 גליקנ' מדינת ישראל (לא פורסם) פסקה ז')."

בתיק זה עסקין בסם מסוג חשיש אשר אינו נמנה עם הסמים הקשים והקטלניים, לצד זאת, אין להקל בו ראש ובעניין זה אפנה לדבריו היפים של כב' השופט חשין בבש"פ 442/96 מדינת ישראל נ' יריב טולדנו (לא פורסם):

"סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאיתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם של אחרים..."

על "המדרון החלקלק" שבשימוש בסמים ראו ע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מ"י (19/11/2007):

"לרוע המזל, סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה"

עוד ראה בעניין זה רע"פ 7996/12 אליהו יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.13). שם נקבע כי השיקול ההרתעתי שריר ותקף אף בכמויות שאינן גבוהות:

"...לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה (ראו ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל (17.1.2013)). אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי".

(ההדגשות אינן במקור - ד.ב.ט.)

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בכגון דא - בדומה לעבירות רבות בחוק העונשין וכך גם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים החל מעונשי של"צ ועד לעונשי מאסר ממושכים שיגיעו לכדי שנה ואף יותר. בצד האמור לעיל, על דרך הכלל שעה שמדובר בעבירות של סחר בסם שאינו נמנה על הסמים הקטלניים וכאשר המכירה נעשית למכריו של המוכר במשקלים של גרמים בודדים נגזרים עונשים הנעים בין מספר חודשים מאסר בפועל ועד לשנת מאסר.

בבואו של בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הרי שכמכלול, לא ניתן להתעלם מהאינטנסיביות היחסית הנלמדת מעורבותו ב- 4 עבירות הנסובות סביב סמים מסוכנים על פני תקופה קצרה בת 6 ימים. עוד יש ליתן הדעת לעובדה כי בכל אחד מן האישומים עסקין בקונה אחר, דבר אשר מלמד על היותו של הנאשם כתובת להשגת סם.

מאידך, ולקולא, עסקין בסם שאינו נמנה על הסמים הקטלניים. אין בכך כדי להקל ראש בחומרת עבירות סמים מסוג חשיש ודומיו אולם יש בנתון זה כדי לאבחן את עניינו לקולא ממי שסוחר בסמים קטלניים מסוג הירואין, קוקאין ודומיהם. הכמויות האמורות הינם נמוכות ואף נמוכות ביותר באשר באישום הראשון עסקין ב1.9 גרם וביתרת האישומים מדובר בכמות סם שאינה ידועה למאשימה. ביחס לכך, בצדק נטען כי בשעה שהמאשימה אינה יכולה ללקוט במשקל המדויק, הנאשם זכאי להנות מהספק שעסקין בכמות מזערית הקטנה ביותר אשר מספיקה לצורך שימוש עצמי.

סכומי הכסף אף הם אינם גבוהים כאשר באישום הראשון והשלישי עסקין במאה ₪ תמורת הסם ובסה"כ 200 ₪ במצטבר. באישום השני, הגם שעסקין בעבירת אספקה שהעונש בצדה דומה לעבירת סחר לא ניתן בקביעת מתחם העונש ההולם להתעלם מהעובדה שהסם הועבר ללא תמורה. הקונים ומקבלי הסם בכל אחד מן האישומים הינם כאלה המוכרים לנאשם וגם בנתון זה יש ללמד שאין המדובר בסוחר סמים "קלאסי" המציע מרכולתו לכל דורש אפילו אינו נמנה על מכריו.

דווקא באישום השלישי, אפילו עסקין בעבירת סיוע לסחר, מוצא בית המשפט נסיבות לחומרא שאינן קיימות ביתרת האישומים. הדברים אמורים בעיקרם נוכח העובדה שבאישום זה ניתן ללמוד שהנאשם עושה שימוש בצד ג' לצורך העברת הסם. השימוש בצדדי ג' יש בו מטבע הדברים ללמד על יכולת גבוהה יותר להפצת הסם ובעקיפין מקשה על

גילוי של הנאשם. אכן האחר הוא זה שמיוחסת לו עבירת הסחר אולם הנאשם הוא זה שמלכתחילה התבקש לספק את הסם ומולו נעשה הסיכום בדבר המשקל והסכום שידרש הקונה לתת בגין הסם. בכל אלה, יש כדי לקבוע מתחם עונש שונה מאישומים 1 ו-2 כאשר גם אם עסקינן בסיוע זה יעלה על מחצית המתחם שאקבע ביחס לאישומים אלה.

אשר לאישום הרביעי מעטים הם כתבי האישום שמוגשים בנסיבות שכאלה, אם בכלל, ומכל מקום אפילו הדבר נעשה מתוך "אקרובטיקה משפטית" נדמה כי נסיבותיו של אישום זה בגדרי עבירות של אי מניעת פשע נמצא ברף הנמוך.

מכל המקובץ לעיל, וכסיכום ביניים הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין 5 ל-10 חודשים. בגין האישום השני (אספקה במשקל שאינו ידוע ללא תמורה) נע בין 4 ל-8 חודשים. בגין האישום השלישי (סיוע לסחר מסוג חשיש במשקל שאינו ידוע תמורת 100 ₪) נע בין 4 ל-8 חודשים ואילו באישום הרביעי מתחם נע בין מאסר מותנה לחודשיים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים ולקולא יש ליתן הדעת להודאתו, לחסכון בזמן שיפוטי יקר, לחרטה שהביע על מעשיו וכך גם להשפעה שיש למאסר ולמעצר על בני משפחתו בשים לב לכך שזה עבד במחלקת תברואה בטרם מעצרו. אשר לשיקולי שיקום לא מצאתי כי בתיק זה מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה מטה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

מנגד ולחומרה יש ליתן ביטוי לעברו הפלילי של הנאשם אשר כולל 6 הרשעות קודמות. מחד אין עסקינן בעבירות סמים, מאידך בוודאי שאין להתייחס לנאשם שבפני כמי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הנאשם הורשע 4 פעמים בעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה בצד עבירות נוספות שעניינן ניסיון השחתת מתקן חשמל, הפרעה לשוט, ידיעה כוזבת והחזקת נכס החשוד כגנוב. עוד יש ליתן ביטוי לשיקולי הרתעת היחיד וכך גם להרתעת הרבים בשים לב לנפוצותן של העבירות בהן הורשע הנאשם.

כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בענייננו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים. בכך יינתן משקל לכל אותן טענות שהועלו מצד ההגנה בכללן סמיכות הזמנים בין עסקה לעסקה, וכן מאפייניו האישיים של הנאשם. מתווה שכזה לא יחתור תחת הקביעה של בית המשפט שנכון לראות בכל עסקה אירוע נפרד או לקבוע מתחמים שאינם מתאימים בנסיבותיו של תיק זה.

מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשים מאסר בפועל שימונו מיום מעצרו 29.6.14

ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון.

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע.

ד. 3,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.05.15.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו להשמדת מוצג - סמים.

<#3#

ניתנה והודעה היום ו' טבת תשע"ה, 28/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט